

освежатъ отъ прочутата балканска вода. Изгубването и забавянето на тия немощни вече юнаци въ тая гора, гдето вече тършуваха турцитѣ и ги дирѣха и подъ камъкъ, съвсемъ не ги сгрѣваше. Особно разтревоженъ за тѣхната участъ, войводата връща назадъ водача Теня Трифоновъ, като го замолва да подири и насочи изгубенитѣ къмъ Бузлуджа.

Самъ войводата се разполага съ дружината си на стръмната поляна Голинитѣ, Карагьолъ или Черна Локва, покрита съ рѣдка гора на 1000—1200 крачки надъ Бузлуджанскитѣ кладенци. Разбира се, въ случая, той разставя стража, която да предупреди всѣка изненада.

За жалость единъ отъ ония, който е трѣбвало да види настѣпващата потеря отъ височината на едно дърво, заспива на дървото и тамъ бива убитъ отъ турцитѣ, които го изненадватъ. . .

Следъ малка почивка, докато Хаджи Димитъръ даде заповѣдъ за трѣгване на заспалитѣ си момци, зачува се военна трѣмба. Нейнитѣ звукове се разнасятъ по Балкана като страшно сѣдбоносно известие. Ето и стражата, тичайки, пристига и буди спящитѣ. Войводата веднага скача на юнашки нозе, ставатъ и юнацитѣ му и полусънни, полубудни се хващатъ за оржията си.

Веднага всички чувствуватъ, че сѣ заобиколени здраво и отвсѣкжде. Скоро разбиратъ и виждатъ, че неприятелътъ настѣпва отъ три страни. На „Хашката поляна“ се билъ разположилъ кърседарина Куртчу Османъ съ своитѣ 600 души башибозуци; на западната рѣтлина сѣ настѣпвали Казанлъшкитѣ заптиета начело съ тѣхния началникъ Сюлейманъ ага; отъ северния връхъ е пазела редовна войска.

Опасността за нашитѣ юнади е очевидна. Намѣрвайки се на несгодно за бой мѣсто, Хаджи Димитъръ веднага повежда своитѣ юнаци тъкмо въ оная посока, гдето настѣпва войската.

Повтореното и потретено зловещо изсвирване на турската военна трѣмба и наблизу ечащиятъ грубъ гласъ на командувачия турски офицеръ, убеждаватъ нашитѣ юнаци, че или трѣбва позорно да сло-